

grebene. For kvindelige Forfattere, der vel ofte staa noget famlende og antagelig ere i Besiddelse af et rigeligt Maal af Forfatterømtaalighed, maa en saadan Kritik være meget nyttig; men det vilde ubetinget være sundere, om den kunde opnaas, uden at man skulde behøve at ty til nogen kunstig Adskillelse af Kjønnene, den vi i Forvejen have mere end nok af paa de fleste Omraader.

Kirstine Frederiksen.

Den kommunale Valgret i Rigsdagen.

Efter at Landstinget i Januar havde foretaget den mærkelige og lærerige Behandling af Lovforslagene om Kvindens Adgang til Skolekommissioner o. s. v. (Se „Kvinden og Samfundet“ for Januar), naaede Folketinget den 4de Februar til 2den Behandling af *Bajers* Forslag om Kvinders Valgret ved kommunale Valg. Den lille Lov, om hvis Grundsætninger Folketinget allerede i forrige Samling havde udtalt sig særdeles velvillig, var bleven behandlet i et Udvalg, som udførlig havde omtalt Forholdene i andre Lande. Udvalgsflertallet paaviste herigenem, at „de Rettigheder, som ogsaa Danmarks Kvinder vilde faa, dersom Lovforslaget ophøjedes til Lov, ikke ere større end, hvad adskillige andre civiliserede Landes Kvinder allerede have opnaaet“. Udvalgsmindretallet (2 mod 9) fraraadede det hele.

Bajer var Ordfører, og som den, der havde stillet Forslaget, paaviste han, hvor vel overvejet og gjenomtænkt Sagen var, hvor klar, simpel og retfærdig en Forholdsregel det var, som her foresloges.

Imod ham talte *Scheel* som Ordfører for Mindretallet. Han vilde ikke, at Kvinden skulde ind paa et Omraade, hvor hun i Følge Naturens Orden ikke hørte hjemme; nemlig det *kommunale* (Naar det gjælder at betale Skatter, hører Kvinden, som bekjendt, rigtig godt hjemme paa det kommunale Omraade!); han vilde nødig, at Kvinderne skulde komme ind paa den Glidebane at faa Rettigheder; han var overbevist om, at Mænd, der virkelig nærede Ærbødighed for Kvinden, vilde hverken